

"El Japó no és agressor sinó que va en socors del poble xinès!!!"

POLÍTICA DE CATALUNYA ENFORA

Les declaracions del President Companys a "Le Soir", de Brussel·les

Amb la sorpresa agradable que podeu imaginar, hem vist primera hora d'aquesta tarda, el més gran diari de Bèlgica, *Le Soir*, que surt a la ciutat de Brussel·les, amb el retrat del nostre President al costat d'unes declaracions seves sobre la posició internacional que seria desitjable que la nova Espanya prengué dintre del concert euroafricà amb les potències occidentals.

El President Companys no defineix, sinó que suggereix un desig. No envaeix funcions alienes, sinó que aconsegueix estrictament el que deure assenyalar allò que interessa primer als catalans, i eutem que ha d'ésser el futur internacional de la península.

No hi ha dubte que les orientacions que indica el nostre President donen per elles mateixes una importància europea que ningú no desconeix. Però el fet que un gran diari com *Le Soir*, de Brussel·les —el diari moderat de l'enorme tiratge de 350.000 exemplars i llegit per tothom a Bèlgica— hagi cregut haver de demanar aquestes declaracions per a publicar-les amb tots els honors en dia tan assenyalat com el de l'aniversari de l'armistici i en ocasió de trobar-se aquí reunits els diplomàtics i periodistes en vistes de la Conferència del Pacífic, augmenten la ressonància internacional d'aquestes declaracions.

Encara no he acabat d'escriure aquesta nota ràpida i ja he hagut de donar el meu parer, a més d'un periodista, sobre les paraules del President.

—Jo no estic ací —he dit— per a fer l'exegesi. Jo crec que tot català de seny les tindrà per una emanació del nostre seny català. En als cercles belgues i francesos, enamorats de la idea euroafricana (tan cara, ja ho ha dit als lectors d'ULTIMA HORA el senyor Lluís Companys), que les suggestions publicades per *Le Soir* han de trobar ressò.

No hi ha dubte que en portar aquest nucli enfront de Bèlgica i França a coincidir amb idees semblants emeses de Catalunya estant, el President Companys ha fet un gran servei a la causa de la República.

Però, a més, la publicació d'aquestes declaracions provenen que la nostra Catalunya interessa molt en aquestes hores d'evolució del problema espanyol. *Le Soir* encapçala les declaracions presidencials amb una nota que diu que després de la reelecció del senyor Companys pel Parlament de Catalunya, els diaris han cregut haver d'interrogar-lo. I observem bé, l'interrogatori ha d'ésser precisament, no sobre afers secundaris, sinó sobre afers d'una importància europea, i si em permeteu el mot pretenció, geo-política.

Nicolau M.ª RUBIO

Brussel·les, 11 novembre 1937. (Conferència telefònica.)

Administraran els japonesos la concessió internacional de Xang-Hai?

Xang-Hai, 11. — Malgrat el formidable bombardeig japonès contra Nantao, les tropes xineses no abandonen els seus llocs, excepte tres-cents soldats que, absolutament esgotats, es refugiaren a la concessió francesa. Mentre els vaixells de guerra fan ploure els obusos contra els dies xinesos, els soldats metralhen els vaixells japonesos. Al riu Zikawí s'han produït grans incendis que causen inquietud a les autoritats de la concessió francesa.

El general Matsui, comandant de les forces japoneses davant Xang-Hai, ha declarat: «Vaig fer tot el possible per a col·laborar amb les autoritats estrangeres de Xang-Hai. Lamento comprovar que la seva actitud no permet assolir la col·laboració desitjada.»

Contestant una pregunta referent a si els japonesos s'encarregarien de l'administració de la concessió internacional, Matsui digué: «No tenim la intenció de treure avantatge de la situació actual, però temem que les ocasions per a col·laborar amb les autoritats estrangeres siguin rares. Caldria que es comprengué que el Japó no és agressor, sinó que ve en socors del poble xinès.»

Acabà dient que dintre d'un mes Xang-Hai estaria completament normalitzat.

PERIODISTA ANGLÉS MORT PER LA METRALLA NIPONA

ELS INVASORS HAN OCUPAT POTUNG

XANG-HAI, 11. (URGENT.) — ELS JAPONESOS HAN OCUPAT POTUNG.

UN PERIODISTA MORT I ALTRES DE FERITS
Xang-Hai, 11. (URGENT.) — Pemmoke Stephens, corresponent de *Daily Telegraph* and *Morning Telegraph*, ha estat mort per la metralla d'un obús. Altres periodistes britànics resulten ferits.

ELS NIPONS TROBEN SERIOSA RESISTENCIA AL WANGPOO
Xang-Hai, 11. — La infanteria japonesa travessa, a les onze, el riu Shikeliang, sota la protecció d'una cortina de fum, en el límit de la concessió francesa. La temptativa empresa pels elements per tal de travessar el Wangpoo troba serioses dificultats. Els xinesos es troben agrupats en un edifici situat al límit de la concessió francesa i conserven a distància les tropes japoneses.

(SEGUEIX A LA PAGINA TRES)

El dinovè aniversari de l'Armistici, a Barcelona

Per tal de commemorar l'aniversari de l'armistici, ha tingut lloc, aquest matí, al Cementiri Nou i al Paro de la Ciutadella, l'acte que cada any han celebrat, conjuntament, la colònia francesa i els ex-combatents catalans, d'acord amb el Consolat de França.

Enquany, l'acte, i degut a les circumstàncies actuals, s'ha celebrat enmig de la més estricta sobrietat.

Davant del mausoleu del Cementiri Nou, dedicat als combatents catalans en la Gran Guerra, s'ha congregat un gran nombre de subdits francesos i combatents catalans que defensaren la llibertat de França i les trinxeres. També s'ha reunit un públic nombros davant del monument als catalans caiguts en la defensa de França, instal·lat al Paro de la Ciutadella.

UN MINUT DE SILENCI
A primeres hores del matí, han sortit del Consolat Francès, en caravana automobilitada, gran nombre de subdits francesos, amb direcció al Cementiri Nou.

Davant del mausoleu s'han reunit el consol de França, M. Pingaud, la seva esposa, el vice-consol Vouissol, el consol suplent Bourquin, el consol de Tarragona, M. Morel de Barbera, el consol del Japó a Barcelona, M. Delgado-Lauger, l'agregat comercial de França, M. Gabriol, l'apo, president interí dels antics combatents president de la Cambra de Comerç de França, Carles Espià, en representació del Govern de la República; doctor Soler i Pla, en representació del President de la Generalitat; Martisella, delegat d'Andorra; els doctors Gallard i Verrier i el doctor de l'Hospital Francès, doctor Vilaseca Serra.

M. Valette, tinent de la reserva, com a combatent de major grau, ha donat lectura als noms dels caiguts escrits en la làpida del mausoleu. En acabar la lectura, el consol monsenyor Pingaud ha demanat als assistents a l'acte que dediquessin un minut de silenci a la memòria dels caiguts en la defensa de la pàtria.

Al peu del monument han estat dipositats coroncs i ramells de la colònia, dels antics combatents, del Govern de la República espanyola de la delegació d'Andorra.

A l'acte ha estat present un destacament de marins del creuer francès ancorat al port, «Chasseur II», comandat pel segon cap del vaixell, M. Béjot.

AL MONUMENT DELS CATALANS
Al migdia, l'afluència de públic de subdits francesos i d'ex-combatents al Monument dels Catalans morts a la Gran Guerra, ha estat nombrosa.

Al peu del monument s'han reunit gran nombre d'ex-combatents catalans, per tal de retre homenatge als companys caiguts.

Han fet acte de presència al peu del monument, el diputat al Parlament Català, doctor Soler i Pla, en representació del President de la Generalitat, i ha fet l'illuminat d'una coronc. També hi han assistit el consol i el vice-consol de França, el doctor Gallard, una representació de la Brigada Internacional, una representació del Club Internacional Antifeixista l'atlesta de Barcelona, l'històric Salvador, acompanyat del conseller-regidor Vicens Bernades i del

Negrin i Miaja feliciten el President Companys

Segueixen rebent-se a la Generalitat innumerable cartes, telegrames i comunicacions de felicitació i adhesió al President de Catalunya, amb motiu de la solenne ratificació de confiança en la seva persona que li atorgà el Parlament de Catalunya.

Telegrama del general Miaja: «Felicito a V. E., al Parlament y a Catalunya por su reelección para la Presidencia de la Generalidad que con tanto acierto ha venido desempeñando en los momentos más críticos de nuestra historia. Su reelección para este cargo es un sólido puntal para la victoria. —Saludale, Miaja.»

Telegrama dels catalans de Xile: «Catalans defensors nostres llibertats felicitem vostre patriotisme per l'acceptació de la reelecció de la Presidència. —Noticiari Català, Comitè Llibertat.»

Entre les felicitacions rebudes pel President de la Generalitat figura una carta molt expressiva del President del Consell, la qual carta ha contestat el senyor Companys amb una de molt afectuosa.

A partir de demà, seran amplies des hores del servei de gas

El Ministeri de Finances i Econòmia ha facilitat una nota en la qual diu que s'ha posat en relació amb els Serveis de Gas de Catalunya per a ampliar les hores de servei de gas. A partir de demà, doncs, hi haurà gas d'acord amb l'horari següent:

Matí, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou.

Migdia, de dos quarts de dotze a dos quarts de tres.

Nit, de dos quarts de vuit a les nou.

Ensenys, s'obtidrà també el consegüent augment de cost per a les necessitats domèstiques.

La Direcció General de Mines i Combustibles del Ministeri de Finances i Econòmia, en fer pública aquesta millora, fa constar l'excel·lent disposició que ha trobat en els treballadors del gas, així també com als de la descàrrega de carbó al port, els quals han arribat aduho a sacrificis de caràcter econòmic.

¿Qui serà el cridat?

Brussel·les, 11. — Després del fracàs de la temptativa de Spaak de formar Govern, es creu que el rei cridarà una personalitat extraparlamentària, que podria ésser Henri Jaspar, ex-diputat catòlic, i Tscholfe, ex-ministre de Colòmbies, ex-senador democrata cristià.

regidor Pla, el senyor Badosa, en representació del secretari de Relacions Exteriors, senyor Glosa i Joan Ros i Sabat, en representació de Joan Dorgoberal, membre de la Comissió executora del monument.

Fins a les dues de la tarda ha durat la desfilada del públic per davant del monument.

(Foto Centelles.)

Tres enemics públics del III Reich...

CHARLOT
LITVINOV
MAX BAER...

Munic, 11. — Diumenge passat, a la tarda, Goebbels va inaugurar a Munic l'exposició antisemita «El Jueu Errant», on presència d'alta funcionaris d'alt partit, entre els quals hi havia el general von Epp, cap del moviment colonial alemany.

En l'acte discurs d'inauguració, Julius Streicher, cap del moviment antisemita alemany, ha declarat:

«Cap poble d'aquesta terra no ha de donar-se vergonya de la seva història i de les seves particularitats. Només el jueu constitueix una excepció. La raça jueva és un peccat contra la sang. És una barreja de la sang dels negres, de mongols i d'elements nòrdics.

El jueu vol dominar el món. De moment, vol dissoldre l'ordre mundial. Rathenau mateix va predir la mort del poble alemany, però, sortosament, aquest poble viu car del gran mèrit Adolf Hitler, ha intervingut a temps.»

La finalitat de l'exposició és la de fer conèixer allò que és el jueu. L'exposició es troba repartida en vint sales. Hom hi veu nassos jueus, or-

elles, llavis carnosos d'una dimensió extraordinària.

Una parell és plena de fotografies, d'hommes famosos, entre els quals Charles Chaplin, el campió de boxa Max Baer, Litvinoff... etc., amb aquesta inscripció: «Aquesta homes són anglesos, francesos, americans etc.? No! Són jueus.»

Una secció religiosa presenta les imatges de la circumcisió. Una altra cambra és consagrada a les famílies Rothschild i Goldschmidt. Hom hi veu, en particular, un gran cartell que indica com la promesa anglesa és dirigida per jueus. Finalment, una sala presenta la reconstitució d'una lògia francmaçònica.

Aquesta exposició sembla ésser el preludi d'una nova i violenta campanya d'antisemitisme.

TROBALLA DE VALORS
València, 11. — En una draperia del carrer Baix han estat trobats valors de la Companyia Transatlàntica, Diputació Provincial i Companyia de Tramvies, per valor de diversos milers de pessetes.

De tot això s'ha fet lliurament a la Caixa de Reparacions.

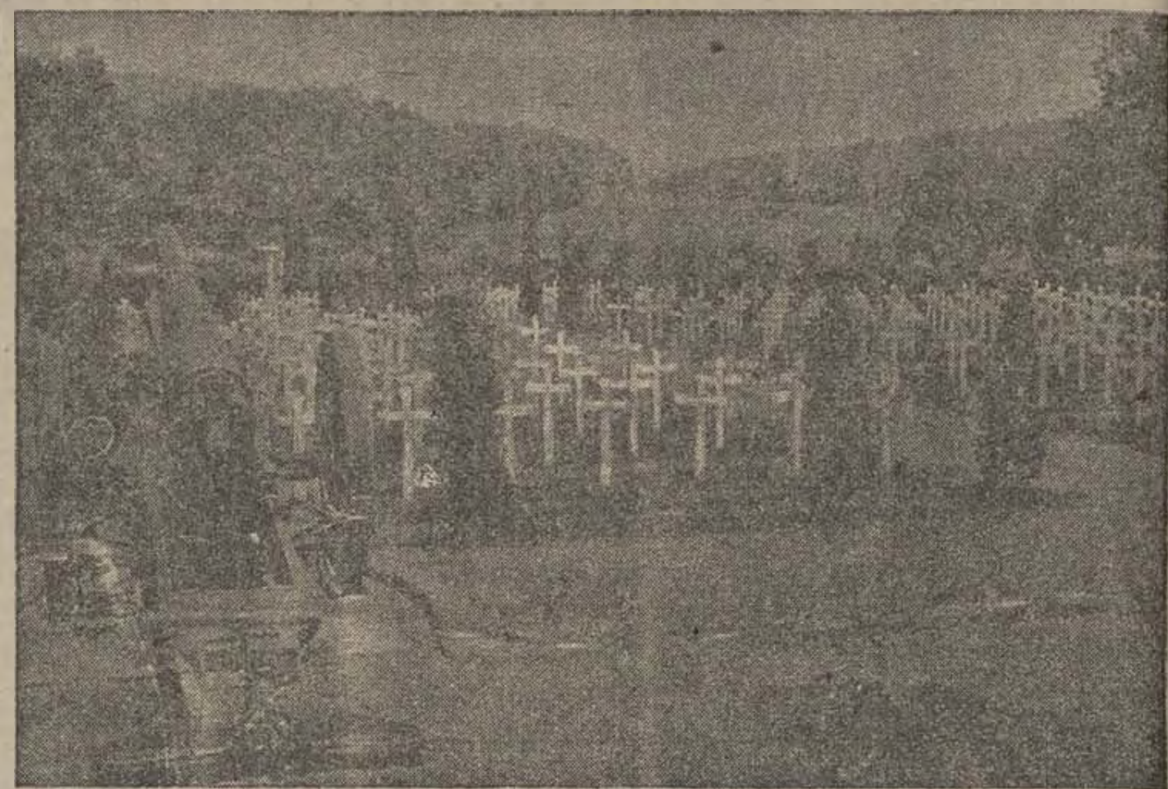
T'ho diguérem dilluns, dimarts, ahir... T'ho diem avui i t'ho repetirem demà i demà passat:
DONA ROBA D'ABRIC PER ALS NOSTRES COMBATENTS!!!

Quatre anys d'hecatombe...

AL CAP DE DINOU ANYS

L'ARMISTICI DEL 1918

La "darrera" de les guerres...

Als uns els havien dit que lluitaven contra la reacció del Kaiser; als altres que combatien la tirania tsarista. I milions d'homes donaven les seves vides generoses per defensar la Llibertat i la Pau. Ara, al cap de dinou anys, el vell canó que guarda els seus cadàvers, torna a prendre accents amenaçadors...

Milers de cadàvers sacrificats inútilment per l'egoisme dels imperialismes. Poca es recorden, ja, d'aquests morts que encara que tinguin torres de pedra al damunt, són tan difícils d'enterrar!

Fels carrers no s'hi podia donar un pas. Tramvies, autos, carros, tot el que tenia rodes, anava ple de gent. Les façanes, adornades. Les solapes, florides. Les cares, somrients. Amb els diaris a les mans, els homes s'abordaven, sense conèixer-se, cridant a ple pulmó: «L'armistici! La Pau!» Els soldats de permís eren ovacionats. La vista d'un uniforme desvetllat tempestat d'entusiasme. Multituds frenètiques, manifestacions espontànies, crits, joia. De totes les ciutats, tant a París com a Berlín, a Londres com a Viena, a Nova York com a Roma.

S'havia acabat! Paul Armistit!

Després de quatre anys de carnissaria, els canons callaven, els fusells s'abaxaven. Restava, només, d'aquests cinquanta mesos de mort i de misèria, una estadística que, des d'aleshores, ha pesat sobre les nacions amb un pes abasagador: 3.500.000 baixes angleses; 6.300.000 alemanyes; 2.500.000 franceses; 3.000.000 russes; 1.300.000 austríacs; 430.000 turques; 100.000 búlgars; 500.000 italians; 200.000 romaneses; 60.000 belgues; 30.000 gregues; 300.000 serbes; 53.000 ianquis. El subsol d'Europa, entre el ferro, el carbó i l'or, estava atapeït de cadàvers; cadàvers de pastors siberians i de Besaràbia, de pagesos francesos, de mariners anglesos, de minaires del Borinage, d'obriers alemanys, de «caffonis» italians, de cossacs del Caucas, d'obriers parats americans. La joventut del món, morta, assassinada o mutilada.

El 30 de juny del 1914, les Borses de París i de Londres donaren les següents còtitzacions: Krup, 150; Wickers, 210; Creusot, 134; Dupont, 219.

Quatre anys més tard, en reprendre's la febre de l'especulació oficial, els taulers de còtització anotaven els següents augments: Krup, 225; Wickers, 280; Creusot, 200; Dupont, 293.

I les oficines d'estadístiques demogràfiques comunicaven que hi havia hagut cinc milions de morts, deu de ferits i tres i mig de desapareguts.

«Sobre una nova era per a la Humanitat», «Les democràcies faran una pau equitativa i una Europa estable». Wilson, Lloyd George, Clemenceau, Sforza, Voznielos... els grans noms dels diplomàtics del moment eren tan coneguts com els de la cupletista de moda. Al voltant de les soperes es discutia sobre les converses de Versalles; les porteres abandonaven el relat emocionant del darrer crim per tal de llançar-se sobre les informacions del que s'esdevenia a la galeria dels miralls del Palau del rei de França.

Una pau equitativa, una Europa estable! Belles frases, promeses

que obrien perspectives il·limitades. Però que a alguns els recordaven les frases que precedien les mobilitzacions «contra el Kaiser, per la Democràcia», «contra el tsar, per un lloc al sol», «la darrera de les guerres». Uns «slogans» substituïts per uns altres.

Darrera d'uns, dels bèl·lics, vingueren quatre anys de mort, d'assassinats mutus entre homes que, en el fons, s'eran indiferents, que no s'odiaven.

Darrera dels altres, ¿què vindria?

Vingué la intervenció contra els soviets, la guerra dels grecs contra els turcs, l'ocupació del Ruhr, l'expedició a Fiume. Vingué l'estrangulament de tota possibilitat econòmica de l'Alemanya republicana, la destrucció de les justes aspiracions de l'irrendentisme italià, la incrementació a l'infinit dels problemes minoritaris, vingué la insatisfacció de tots. Una estafada col·lectiva monstruosa, feta en nom de paraules sagrades a profit d'interessos execrables.

En nom de la llibertat es privà de la llibertat el poble alemany (que no era pas el Kaiser). En nom de la pau, es portà la guerra a l'Àsia. En nom de la justícia, es posaren sota l'opressió eslava búlgars, sota l'opressió búlgara eslaus, alemanys sota txecs, txecs sota hongaresos, hongaresos sota romans... En nom de la Societat de Nacions, se n'excloïa els vençuts i s'hi gravaven d'esquena els Estats Units...

I d'aquesta jornada d'entusiasme i d'illusió de tot un món, de confiança traida, ara en toquem les conseqüències.

Primer, Mussolini s'entronitza sobre el descontentament popular. Després són els països balcànics que, al calor de la foguera de les minories nacionals, van calent sota dictadures. Més tard és la destrucció total, catastròfica, de la precària democràcia alemanya davant de l'empenta de les hosts hitlerianes, abandonades per la misèria i la humiliació que imposà Versalles, i, és clar, esquinquen el tractat.

«Què en queda, ara, als quinze anys, de la «pau equitativa» i de l'«Europa estable»?

Què en queda? Una Societat de Nacions que sembla ja impossible que pugui galvanitzar res. Què en queda? Espanya encesa, Xina en runes. Què en queda? L'anar tirant de Mr. Eden davant de les provocacions de Mussolini, les vacil·lacions de Delbès davant de les procacitats de Hitler...

Què en queda? Una Europa en desequilibri i una pau amenaçada.

El torrent de sang de milions d'homes va ésser desviat. Els cadàvers que a la causa de la pau havien ofert els soldats alemanys i francesos, russos i austríacs, tots han servit per a construir un edifici en el qual només els diplomàtics, els representants dels més baixos interessos s'hi han pogut aixoplugar. Sobre les forces de pau i de llibertat der-

ruïdes i traïdes han pogut aixecar-se les forces de la guerra i de l'opressió.

Ara?... Ara només queda una esperança, una sola, per a tot el món, per a tots els homes. Una mica d'esperança, de salut, d'alliberament, de llibertat. I aquest cop no són pas frases, perquè aquesta esperança és Espanya.

Liàstima que els diplomàtics no se n'adonin. O no vulguin adonar-se'n.

Però, malgrat tot, quedem nos-

¿QUINA ES LA POSICIÓ DELS DOS SECTORS DE LA U. G. T. DAVANT LES GESTIONS DE CONCORDIA QUE S'ESTAN REALITZANT?

Prometrem insistir sobre el plet intern de la U. G. T. i avui, per boca de dos elements destacats de les dues Comissions Executives, complim aquella promesa. A remarcar que les manifestacions són reportades textualment, havent fet, per la nostra banda, el més gran esforç d'objectivitat.

CARLOS HERNANDEZ ZANCAJO

Antic militant socialista, dirigent de les Joventuts Socialistes durant el moviment d'octubre del 1934 i membre de l'Executiva que presideix Largo Caballero. Heus ací el que ens ha dit:

«En realitat, l'actual divisió en el si de la U. G. T. no té pas caràcter purament burocràtic. Ha estat provocada per la política absorbent d'un partit, el més jove, el més minso dels que formen el moviment obrer, que ha tingut manifestacions ben acusades en les J. S. U. i en el moviment socialista català. Moltes Federacions s'han queixat, repetits cops, de les ingerències i pressions d'aquests elements que, no fa pas molts anys, havien alçat enfront de la U. G. T. una central sindical sectària. Al vostre país, a Catalunya, aquestes ingerències havien arribat fins a intentar expulsar dels sindicats a tots els qui no s'avenien a les seves aspiracions absorcionistes.

Quan la política d'aquest partit sofri un viratge, després de la crisi del Govern Largo Caballero, intentarem apoderar-se de la U. G. T. i amb falses interpretacions dels Estatuts, provoquem el plet que ha dividit la Unió. Fortada la qüestió al terreny estatutari, en aquest mateix terreny respon la Comissió Executiva.

Els han fet l'escissió, però cal preguntar-se quina força tenen. Les Federacions que han romas fidels a l'Executiva són, i de molt, la majoria i representen la massa dels afiliats. És més, ara poden estar segurs que els dirigents dels sindicats escindits no representen els seus sindicats, perquè si no fos així no s'haurien negat a acceptar el referendun de la seva delegació que nosaltres els demanàvem.

—I davant les gestions de conciliació, quina és la vostra actitud?

—Tant davant el primer intent d'arranjament, a càrrec d'uns di-

putats socialistes que, després de rebre determinats oferiments d'elements dels escissionistes se'ls veeeren negats, com davant les gestions de la Federació de Treballadors de la Terra, nosaltres estem disposats a cercar una fórmula i a entrar en negociacions. No oblidem que han estat les nostres Federacions les que han intentat trobar un punt de contacte.

Largo Caballero fou ben explícit, en el seu discurs del Pardiñas, a Madrid, el dia que estàvem disposats a acceptar un armistici.

—La reunió del vostre Comitè Nacional suposa un trencament de-

finició?

—Aquesta reunió era indispensable celebrarla i no té res a veure amb les gestions de concòrdia. Nosaltres anem a celebrar un Congrés Extraordinari. Si la majoria dels afiliats diu que ens hem equivocat, elegim una nova Executiva. Si diu que hem seguit el bon camí...

—Lavors...?

—Lavors, si els que ara se n'han anat no tornen, reconstruirem el moviment sindical que ells volen destruir.

JOSE RODRIGUEZ VEGA

Militant comunista antic, dedicat especialment a les qüestions sindicals. Actual secretari general de la Comissió Executiva que presideix González Peña. Ens diu:

«Segons l'article 31 dels nostres Estatuts, el Comitè Nacional és el representant de la U. G. T. La Comissió Executiva no és més, respecte a ell, que l'encarregada de posar en pràctica els seus acords. Quan el nombre reglamentari de Federacions demanaren per reunir el Comitè Nacional, l'Executiva respongué expulsant a 14 Federacions per no estar al corrent de les seves qüestions. En canvi, no digué res a altres 15 Federacions que es trobaven on el mateix cas. Davant d'aquest sabotatge, les Federacions es reuniren en Comitè Nacional i elegiren una nova Executiva, que és la legítima. L'altra no és més que una tertúlia de companys que s'han posat el mot de «Comissió Executiva».

Nosaltres, ara, representem la majoria de la Unió. És més: estem segurs que la majoria dels sindicats que pertanyen a les Federacions adictes a Largo Caballero estan amb nosaltres. Per exemple, la Federació de l'Ho-telegrà, excepte tres seccions, estan al nostre costat. Els siderometal·lúrgics de Catalunya i Madrid són el 70 per cent del ram i també es manifesten a favor nostre. El mateix es pot dir dels Químics, dels Tècnics agrícoles. Dintre la Federació del Transport, les seccions de Madrid, Catalunya i la Provincial de València accepten la nostra posició. Això sense comptar dotzenes i dotzenes de sindicats locals de menys pes.

Quina és la vostra actitud davant les gestions de concòrdia?

—No hi oposem cap dificultat. Si les que empenygué un grup de diputats socialistes fracassa, no fou pas per culpa nostra. Nosaltres estem disposats a acceptar totes les negociacions que calgui, a base de la línia fixada pel Comitè Nacional de malgrat, en algunes resolucions del qual, com per exemple en la qüestió de les relacions amb els partits polítics i amb la C. N. T. hi hagué unanimitat.

La gestió de la F. T. T. és un «truoc» dels seus dirigents per tal d'evitar que els expulsin als congressos. Fins ara tot el que s'ha fet ha estat a base que prosperés el criteri de la minoria sobre el nostre, que és de la majoria i per això no hi podem passar. La U. G. T. està amb nosaltres i tot el que restava no són sinó deliris i casos d'ofesa...

I són ells els que no volen acord. Un exemple: quatre vocals dels nou que formen la Comissió Executiva de la Federació Hoteleria proposaren que es convoqués, per les dues Executives conjuntament, un Comitè Nacional que dirimís el plet. Però els altres membres no acceptaren.

Per ideo i per instint de conservació volem trobar una fórmula, un

arranjament. Però si no ve...

—Lavors...?

—Si, no ve, així com fins ara hem recomanat als nostres amics que no trenquessin la unitat dels sindicats, de la base, potser hauríem de pensar en altres actituds...

València, novembre del 1937.

FELIX

PER A L'APLICACIÓ EFECTIVA DEL BOICOT ALS PRODUCTES JAPONESOS

Méxic, 11. — La Confederació de Treballadors mexicans ha dirigit a totes les organitzacions una circular demanant l'aplicació en forma efectiva del boicot als productes japonesos.

«NO ES PERLLONGA, DIUEN DES DE ROMA»

Roma, 11. — Als cercles oficials es desment la notícia publicada a l'estranger segons la qual es perllongava el termini de lliberació dels soldats que havien d'acabar el servei militar a novembre. Una part ha estat alliberada el 9 de setembre i la resta a l'abril.

Creació d'una Comissió interministerial de coordinació dels serveis de proveïments

Amós Salvador, introductor d'Ambaixadors

La «Gaceta» de la República publica el decret següent:

ESTAT. — Pel qual anomena ministre plenipotenciari de primera classe i introductor d'ambaixadors al senyor Amós Salvador Carreres.

També inclou les ordres següents:

PRESIDENCIA DEL CONSELL. — Dictant les normes a què haurà d'ajustar-se la Comissió de Reclamacions Estrangeres com a òrgan de l'Estat creada per decret del 6 d'agost darrer.

Disposant es constitueixi, adscrita a la Presidència del Consell, una Comissió interministerial de coordinació dels serveis de proveïments la qual restarà composta per un representant del Ministeri d'Agricultura, un altre de Defensa Nacional, els sots-secretaris d'Economia i Finances, un expert en sanitat alimentària i el Director general de Proveïments com a secretari.

Presidirà aquesta Comissió el President del Consell o en la seva delegació el Sots-secretari de la Presidència.

Tindrà com a missió la coordinació i informació d'uns i altres serveis i la proposta de mesures al Govern que permetin la millor relació dels diversos òrgans de l'avaluament de la població civil i militar, així com d'aquelles mesures de Govern que cregui d'interès per a l'ur examen pel Consell de ministres.

INSTRUCCIÓ PÚBLICA I SANITAT. — Disposant que mentre durin les actuals circumstàncies la sots-Secretaria de Sanitat intensifiqui a les diverses zones de l'Espanya l'leial la vacunació contra les malalties següents: varola, febre tifoidea i diftèria.

AGRICULTURA. — Dictant mesures complementàries al decret del 6 de juny darrer i ordre del 25 del mateix mes, encaminades a prevenir els efectes de possibles amagaments de blat sobrant existent a la «ma cerealista al territori lleial.

ELS CONCERTS SIMFONICS POPULARS DE LA BANDA MUNICIPAL

Diumenge vinent, dia 14, a un quart de dotze del matí, tindrà lloc al Palau de Belles Arts el 162 Concert Simfònic Popular de la Banda Municipal, amb el concurs de la soprano senyoreta Pilar Rull i del recitador senyor Enric Giménez, amb el programa següent:

Primera part. — «Ifigènia a Aulides», a) Obertura, b) Minuet, de Gluck; Canzonetas, del primer Quartet, de Mendelssohn; «Leonora» numero 3, Obertura, de Beethoven.

Segona part. — «Egmont», audició integral de la música d'escena, de Beethoven.

Entrada lliure. Tiquets de seient a una pesseta, a profit dels Hospitals de Barcelona.

Cinc milions de còpils cap a Anglaterra

Washington, 11. — El Departament del Tresor anuncia que avui seran tramessos a Anglaterra, a bord de l'«Aquitania», cinc milions de dòlars.

EL COMITE D'EDUCACIO MILITAR A CATALUNYA ORDENA LA INCORPORACIO DE TOTS ELS MIL·LYONS DE DINOU ANYS

Tots els minyons del reamplac de 1899 que encara no hagin estat incorporats als Centres d'Instrucció respectius, hauran d'incorporar-s'hi EL PROPER DIA 15 D'AQUEST MES; s'advertix que la manca d'incorporació serà sancionada d'acord amb el Codi de Justícia Militar.

El Comitè d'Educació Militar a Catalunya espera que els joves afectats per la present disposició compliran amb llurs deures militars, preparant-se per a contribuir al triomf de la Llibertat.

COMITE D'EDUCACIO MILITAR A CATALUNYA

El Cap de Recrutament